Vizita d-nei Maria general Antonescu la Topoloveni, Câmpulung şi Stoeneşti

D-na general Antonescu, însoţită de d. amiral Dan Zaharia.

D-na Maria general Antonescu a vizitat Duminică, 4 Mai, Topolovenii, Câmpulungul şi Stoeneştii.

Vizita aceasta se încadrează firesc în opera atât de nobilă şi de necesară a Consiliului de patronaj, operă ce se desăvârşeşte, zi de zi, din râvna inimii d-nei general Antonescu şi a câtorva romance de mare suflet.

Soţia Conducătorului Statului Român, însoţită de d-nele Veturia Octavian Goga, Barbul, Brătescu şi de d. amiral Dan Zaharia, din a cărui iniţiativă s'a organizat această solemnitate, a avut Duminică încă odată prilejul să ia contact cu permanentele realităţi ale satului românesc.

La Topoloveni, d-nele şi d-nii vizitatori printre cari erau d-nii Pan M. Viziresca, director de cabinet la ministerul propagandei, dr. Vlad, Ilie Prundeni, etc., în frunte cu d-na general Antonescu, au fost primiţi de d-na Ion Mhalache, de d. colonel Voinescu, prefectul judeţului Muscel, precum şi de un numeros public care le-a făcut o manifestaţie sinceră şi entuziastă.

D-na general Antonescu a vizitat Şcoala de economie casnică şi Muzeul satului. Expoziţia de covoare şi lucruri de mână organizată de maestrele şi elevele şcolii merită un neprecupeţit elogiu.

La masa care s'a servit de elevele acestei şcoli, d-na general Antonescu a rostit următoarea cuvântare:

Stimată Doamnă,
Domnule Mihalache,

In aceste împrejurări când toţi ne unim strădaniile pentru a ajuta suferinţa, pentru a ridica za râvnele, pentru a ne ridica Neamul — sunt mulţumită că am putut veni aci pentru a cunoaşte şi a recunoaşte o muncă şi o operă.

Topoloveni dvs. vor rămâne — sunt sigură — o pildă măreaţă, adevărată, de ceiace pot face doi oameni care şi-au iubit satul lor, cari, ridicaţi din mijlocul săteni lor pe culmi înalte, s'au întors tot între ei cu iubire şi credinţă pentru a le da exemplu prin propria lor faptă.

Satele noastre toate vor fi aşa în ceasul când fiecare român, fiecare sătean vă vor înţelege exemplul şi sufletul.

Nu numai Statul poate fi ziditor, nu numai banul public şi administraţia pot întemeia, ci fiecare dintre noi, dacă pun tot sufletul, toată iubirea şi toată munca în serviciul binelui. Al binelui pentru ţară, pentru sat şi pentru noi înşine.

Ceiace aţi înfăptuit aci este pildă de ceiace se poate face de asistenţa socială şi gospodăria românească nu numai în lumea oraşelor, dar mai ales a satelor noastre trudite.

De acum, de câte ori încercând să întemeiem ceva sănătos, temeinic, la sate, în acţiunea de asistenţă socială mi se va răspunde cu obişnuitul „Este greu, este imposibil" voi spune: „Duceţi-vă la Topoloveni şi veţi vedea".

❖

Primul a răspuns d. Cristescu, învăţătorul comunei, care a rugat pe d-na general Antonescu să transmită înţeleptului Conducător al Statului voinţa, şi hotărârea ţăranimii române din această regiune de a participa la realizarea marei opere la care se lucrează astăzi.

A vorbit apoi d. Ion Mihalache, fost ministru.

Deasemenea a luat cuvântul d. dr. Vlad care a salutat, în limba germană, prezenţa d-lui Streiter, corespondentul ziarului „Berliner Boersen Zeitung" şi a d-nei Neumayer.

La ora 3 d. a. d-na general Antonescu împreună cu persoanele care o însoţeau, a plecat spre Câmpulung. Aici a avut loc o scurtă recepţie în sala prefecturii.

Drumul s'a continuat apoi până în comuna Stoeneşti unde sosise cu câteva minute mai înainte grupul de excursionişti al ofiţerilor germani conduşi de d. Nichifor Crainic, ministrul propagandei naţionale şi de o delegaţie a ministerului propagandei.

In faţa întregei asistenţe, d. amiral Dan Zaharia, a ţinut o cuvântare, în care a evocat trecutul satului Stoeneşti.

O CARTE BUNĂ

Sub acest titlu, ziarul „Ardealul" publică sub semnătura d-lui I. Lugosianu, următorul articol:

„Este un prilej de deosebită satisfacţie să poţi întoarce ultima pagină a unui volum exclamând: „O carte bună"! E calificativul, pe care-l merită cu prisosinţă lucrarea recent apărută a d-lui Vasile Theodorescu despre „Transilvania sub Maghiari şi Români".

Nu e prima oară că o asemenea temă este abordată în literatura noastră politică.

Subiectul a fost tratat adeseori, sub nenumăratele lui aspecte: etnic, politic, istoric, teritorial, economic, cultural, etc., dar aceste studii au de obiceiu un caracter fragmentar şi analitic sau demonstrativ şi se înfăţişează de cele mai multe ori în forma unor monografii, în care domină fie dorinţa de a demonstra o lipsă, fie preocuparea unei absolute obiectivităţi ştiinţifice.

Volumul d-lui Vasile Theodorescu are meritul de a reuni într'o încercare isbutită vigoarea unei calde pledoarii pentru cauza dreptăţii româneşti cu rigoarea ştiinţifică cea mai desăvârşită în scopul de a face o paralelă între acţiunea legislativă, politică, economică, socială şi culturală a regimului maghiar şi a regimului românesc în Ardeal.

Inalt magistrat, cu o lungă practică a instituţiilor dreptului ardelenesc, învăţat să pătrundă textele şi să împartă dreptatea, autorul face o remarcabilă lucrare de sinteză cu o logică atât de strânsă şi cu o bogăţie de documentare atât de impresionantă încât caldul naţionalism, care-l însufleţeşte de-a lungul cărţii sale nu turbură un singur moment puterea argumentării şi nu slăbeşte întru nimic caracterul ştiinţific al demonstraţiei sale asupra superorităţii indiscutabile a regimului românesc asupra celui maghiar.

In linii mari, lucrarea d-lui Theodorescu se împarte metodic în două titluri esenţiale despre drepturi şi libertăţi în Ardeal sub regimul maghiar şi sub regimul românesc.

In prima parte, d-sa expune în genere tot sistemul legislativ al dreptului public din Ungaria şi România consacrând capitole speciale tratamentului naţionalităţilor, drepturilor politice, şcolare, confesionale, presei, dreptului de întrunire şi asociaţie, într'o luminoasă paralelă din care regimul românesc apare într'un relief atât de clar, încât superioritatea lui se înfăţişează în afară de orice discuţie.

Demonstraţia devine şi mai convingătoare atunci când autorul — în partea a doua a lucrării sale — continuă paralela „în specie", examinând aplicarea practică a drepturilor şi libertăţilor ardelene sub Unguri şi sub Români, consacrând o serie de studii situaţiei culturale (şcoală, biserică, publicistică), stărilor naţionale, sociale şi politice, în fine situaţiei economice şi legislative a Transilvaniei sub regimul maghiar şi sub cel românesc.

O încheiere se desprinde categorică şi convingătoare din acest studiu temeinic: maghiarii au făcut operă de opresiune metodică, stăruitoare şi conştientă în folosul unei caste privilegiate, care a avut îndemânarea să exploateze cu succes printr'o propagandă revizionistă tenace şi tendenţioasă tema minorităţilor şi a restaurării frontierelor maghiare, în timp ce a tăgăduit înainte de unire şi tăgăduieşte şi după revizuire cele mai elementare drepturi puternicelor minorităţi naţionale cuprinse între noile graniţi ale Ungariei. Românii au întreprins din potrivă timp de două decenii o acţiune civilizatorie, indiscutabil dovedită cu cea mai convingătoare documentaţie, într'un larg spirit de toleranţă şi de justiţie naţională şi socială, care părea menită să pună pentru totdeauna dreptatea de partea României.

Această nepotrivire dureroasă între morala faptelor şi morala rezultatelor este pentru autor — ca şi pentru noi — un obiect de neexplicabilă şi permanentă uimire.

E o concluzie amară. Dar ea trebue să fie un îndemn neîncetat de a lupta cu bărbăţie şi stăruinţă pentru redobândirea dreptăţii româneşti, care ni-a fost de atâtea ori tăgăduită în cursul istoriei noastre sbuciumate şi care va rămânea şi mâine singurul ciment, cu care se pot lega pietrele la temelie ale unei ordini mai bune şi ale unei păci mai trainice".

EXCURSIUNEA MISIUNII MILITARE ECONOMICE GERMANE

Membrii misiunii militare economice germane în excursia pe care au întreprins-o la Sinaia, Braşov, Bran şi Rucăr.
(Darea de seamă a excursiei am publicat-o în numărul de Luni)

DECRET-LEGE PRIVITOR LA ANGAJAREA DE SERGENŢI IN ARMATĂ

ART. 1. — Sergenţii care după teerminarea serviciului militar activ sub arme ,prevăzut de legea pentru organizarea armatei, vor fi găsiţi folositori, pot fi angajaţi în serviciu, în condiţiunile legii de faţă.

ART. 2. — Pot cere angajarea, pentru arma din care fac parte, sergenţii la terminarea a 2 ani de serviciu sub arme, respectiv 3 ani pentru cei recrutaţi pe acest termen, dacă îndeplinesc următoarele condiţiuni:

Să fie de origină etnică română sau germană.

Să fie sănătoşi.

Să fi fost întrebuinţaţi numai în serviciul frontului.

Să posede cunoştinţe complete pentru a putea îndeplini în bune condiţiuni comanda de grupă, tun, care de luptă, sau funcţiuni de suecialitate tehnică în cadrul unităţilor combatante.

Să fi avut o purtare bună şi să fi dovedit destoinicie, cinste şi credinţă în timpul serviciului sub arme.

Să aibă cel puţin cursul primar.

Să nu fie căsătoriţi.

Pot face de asemena cereri de angajare şi caporalii la terminarea serviciului militar sub arme, dacă îndeplinesc condiţiunile de mai sus şi dacă au fost admişi la înaintare la gradul de sergent, dar n'au putut fi înaintaţi din cauza lipsei de locuri bugetare.

Aceştia vor fi înaintaţi la gradul de sergent, pe data angajării.

ART. 3. — Cererile se adresează corpului de trupă respectiv, cu o lună înainte de expirarea termenului de serviciu sub arme.

Cererile însoţite de actele necesare, susţinute de toţi şefii ierarhici şi cu avizul medicului corpului de trupă, se aprobă de comandantul diviziei (sau similar),, în urma supravizitei medicale făcute de medicul şef al diviziei (similare).

Pentru unităţile neindivizionate, supravizita medicală se face de medicul şef al corpului de armată respectiv (similar).

ART 4. — Angajările se fac pentru toate armele, în măsura nevoilor hotărîte de Marele Stat Major, care va fixa numărul celor ce pot fi angajaţi anual pentru fiecare armă.

Angajările se fac în cadrul corpului de trupă, în care au făcut serviciu militar activ sub arme.

In principiu, numărul celor ce pot fi angajaţi de fiecare corp de trupă, va fi socotit astfel încât să se obţină câte un sergent angajat pentru fiecare:

grupa de luptă (infanterie, cavalerie);
grupa de mitraliere;
tun;
care de luptă;
specialităţi (la unităţile de geniu, aeronautică şi marină şi la grupele de comandă).

La unităţile motorizate se va socoti câte un sergent şofeur angajat, pentru două maşini.

In numărul acesta nu intră sergenţii şi caporalii din trupa î termen.

Cei care prisosesc nevoilor de mai sus, pot fi mutaţi într'un alt corp de trupă, care are deficite.

Mutările se fac de comandamentul diviziei în interiorul diviziei, de comandamentul corpului de armată în cadrul corpului de armată şi de Marele Stat Major între corpurile de armată.

ART. 5. — In fiecare an, după încheierea tabelelor de admişi, se vor reporta ierarhic Marelui Stat Major excedentele şi deficitele de sergenţi angajaţi.

ART. 6. — Angajările se fac pe termen de trei ani, din care primul an este socotit pentru încercare.

Sergenţii angajaţi care după un an de încercare, se constată că nu posedă aptitudinile corespunzătoare funcţiunii ce li s'a încredinţat, pierd calitatea de angajaţi şi vor fi trecuţi în elementul corespunzător vârstei, în urma unui raport motivat al comandantului corpului de trupă, cu aprobarea comandantului diviziei (similar).

La fel se va proceda cu cei care pe timpul angajării devin improprii serviciului, din cauză de boală sau accidente, precum şi cu acei care din motive de ordin penal sau disciplnar nu mai pot fi menţinuţi în serviciu.

Toate aceste cazuri se vor raporta ierarhic şi Marelui Stat Major.

ART. 7. — Sergenţii angajaţi, nu pot fi întrebuinţaţi pe tot timpul angajării decât în serviciul frontului, în funcţiunile pentru care au fost angajaţi.

Ei primesc hrana şi îmbrăcămintea la fel cu trupa în termen şi locuesc în cazarmă la un loc cu trupa.

Ei sunt retribuiţi cu o soldă lunară care se fixează anual prin buget ,asupra căreia nu se face nici un fel de reţineri. Cei ce fac parte din personalul navigant al aeronauticei, primesc în plus indemnitatea de sbor legală.

Pentru anul bugetar 1941—1942 această soldă va fi de 2000 lei lunar.

Din această sumă, jumătate se depune prin grija corpului de trupă, pe numele titularului la Casa Oştirii, urmând a li se înmâna la expirarea sau la încetarea angajării.

In ierarhia militară ei sunt încadraţi între sergenţii în termen şi sergenţii majori.

Pe timpul angajării ei nu se pot căsători şi sunt supuşi obligaţiunilor militare, disciplinei şi jurisdicţiunii militare ca şi trupa în termen.

Sergenţii angajaţi poartă ca semn distinctiv pe lângă galonul de sergent, un galon alăturat de fir alb, de metal, lat de 1 cm.

Acest semn va fi purtat şi după expirara angajării, la chemări, la concentrări şi mobilizare.

In aceste cazuri ei nu mai primesc solda de angajare.

ART. 8. — După anul de încercare, sergenţii angajaţi pot candida la intrarea în şcolile de subofiţeri, fiind preferaţi celorlalţi candidaţi. In tot timpul cât urmează şcoala de subofiţeri, ei primesc solda de angajat.

ART. 9. — La expirarea termenului de 3 ani de angajare, ei primesc solda pe 3 luni şi vor fi preferaţi la numirea în funcţiuni publice la care au dreptul, potrivit studiilor ce posedă.

ART. 10. — Pentru anul 1941, cererile de angajare se primesc până la 1 Iulie 1941, putând cere angajarea şi sergenţii aflaţi în completare.

ART. 11. — Orice alte dispoziţiuni contrarii se abrogă.

Nu vom avea sfoară de Manila

Un comunicat al ministerului agriculturii

Ministerul agriculturii ne trimite următorul comunicat:

După toate probabilităţile nu vom avea sfoară pentru legat snopii.

Cantităţile aflate în ţară sunt foarte reduse iar de afară cu toate străduinţele depuse de ministerul agriculturii, e puţin probabil că vom avea la timp şi în cantităţi îndestulătoare materia primă (sizalul) necesară pentru fabricarea sforei de legat snopii.

Deşi se pare că această sfoară poate fi fabricată şi din fuior de cânepă, lipseşte şi acest material.

Sfătuim pe agricultori ca încă de pe acum să se îngrijească de angajarea braţelor necesare, fie din localitatea unde se găseşte, fie din alte localităţi mai depărtate, pentru legarea cu mâna a păioaselor.

Toate păioasele vor trebui făcute snopi.

Purcoaiele nu vor fi îngăduite.

Pentru ordine şi linişte

Guvernul a dat un decret-lege prin care acordă un ultim termen, până la 7 Mai a. c., pentru depunerea armelor, muniţiilor şi explozibilelor din partea acelora, cari neavând autorizaţie legală să le deţină, n'au putut din diferite cauze de forţă majoră sau altă natură, să le încredinţeze autorităţilor potrivit decretului din 23 Ianuarie.

In această situaţie, după cum se arată în expunerea de motive ce însoţeşte decretul, se află şi unii cari au fost arestaţi imediat după împrejurările din 21—23 Ianuarie, pentru alte cauze decât portul ilegal de arme, astfel că n'au avut posibilitatea materială de a depune armele aflate la domiciliul lor sau în altă parte.

După cum se ştie, prin decretul din 23 Ianuarie, s'a înfiinţat pedeapsa cu moartea pentru aceia cari deţin arme sau muniţii fără autorizaţie din partea autorităţilor.

Faţă de această gravă pedeapsă, isvorîtă din preocuparea de a se asigura ordinea şi liniştea ţării, guvernul înţelege să uşureze situaţia acelora cari neputând din diferite motive să depună armele deţinute ilegal, s'o facă înlăuntrul noului termen acordat.

Intr'un stat legalist şi de ordine, în care se cere să fie asigurată liniştea ţării şi a cetăţenilor, depunerea armelor este o măsură necesară.

NAŢIUNE ŞI GENERAŢIE

Conferinţa la radio a d-lui Ovidiu Vlădescu secretar general al preşedinţiei consiliului de miniştri

Naţiunea este o asociaţie de oameni care au aceiaşi origine etnică, vorbesc aceiaşi limbă, au aceiaşi religie, amintirea unui trecut comun şi aceleaşi aspiraţii de viitor.

Obişnuit, se enumără printre elementele care contribuesc la formarea naţiunii, şi teritoriul. Rasa, acest complex de calităţi fizice şi unele care constituesc fizionomia unei populaţiuni date, calităţi care se perpetuează împotriva tuturor transformărilor şi vicisitudinilor istorice, capătă pentru şcoala germană cea mai mare importanţă în formarea naţiunii.

Limba constitue o expresie patentă a caracterului naţional; de aci, apărarea dârză a popoarelor asuprite, împotriva tendinţelor de desnaţionalizare prin cultivarea cu pasiune a limbii materne care ţine trează conştiinţa naţională.

Religia, credinţă comună într'o forţă superioară, în acelaş Dumnezeu, a fost un element de importanţă primordială al construcţiei naţionale.

Amintirea unui trecut comun este o putere care uneşte oamenii, amintindu-şi acelaş destin, fericit sau întunecat, simt că aparţin unii altora.

Şi patrimoniul literar şi artistic este la rândul său o comoară de amintiri; cultul acesta al trecutului se manifestă mai mult încă prin respectul tradiţiilor formate delaungul veacurilor.

Această asociaţie de oameni cu mintea întreagă şi inima caldă creiază conştiinţa naţională.

Dar ceiace este încă mai caracteristic pentru această conştiinţă naţională este aspiraţia comună, idealul comun al tuturor membrilor unei naţiuni.

Şi pentru că naţiunea, realitate vie ,activă, creatoare ,nu reprezintă numai prezentul ,ci un organism istoric nemuritor cu rădăcini adânci în trecut, cu însuşiri caracteristice fizice morale, şi spirituale, care sunt opera veacurilor şi cu idealuri conforme structurii ei, nicăeri mai bine ca în acest cadru nu poate fi privită problema generaţiilor şi continuităţii şi a menirii lor.

Dacă este adevărat că individul aparţine societăţii în care se naşte, trăeşte şi crează; dacă este adevărat că individul este trecător şi naţiunea nemuritoare; atunci trebue să existe o problemă a generaţiilor, o legătură dintre cei ce au fost cu cei ce vor veni, pentru a asigura existenţa şi eternitatea naţiunii.

Ori, această legătură nu poate fi numai momentul de întâlnire între generaţii şi nici acela al coexistenţii tinerilor şi bătrânilor într'o aceiaş societate din punct de vedere fizic, după cum nu este suficient să constatăm că există o problemă a generaţiilor, pentru a o neglija apoi.

Patria, la cei vechi însemna pământul părinţilor „terra patria". Patria fiecărui om era partea din pământ pe care religia sa domestică sau naţională o sanctifica; pământul în care erau depuse osemnitele strămoşilor. Pierzând-o, pierdeau totul. Platon spune: Patria este aceia care ne leagănă copilăria, care ne hrăneşte, care ne ridică. Iar Sofocle: Patria este aceia care ne păstrează.

Intre vii şi morţii familiei nu există decât această distanţă de câţiva paşi care separă casa de mormânt.

Omul nu mai este un izolat; nu mai este desrădăcinat de locul unde s'a născut, pentru că în el vorbesc străbunii şi pentrucă ochiul lui cată spre viitor, pentru a-l putea face mai mare decât l-au făcut ei sau pentru a le păstra fapta.

Buni sau răi, înaintaşii sunt în noi. Cântecul spartan „suntem ceeace aţi fost; vom fi ceeace sunteţi" este în simplicitatea lui imnul fiecărei patrii.

Să-i urmăm pe înaintaşi, să le luăm exemplul dacă au făcut binele întreg; să le îndreptăm greşelele dacă au greşit. Dar să nu uităm niciodată că sunt şi vorbesc prin noii, după cum la rândul nostru, vom vorbi prin cei ce ne vor urma.

Să considerăm, aşa dar, naţiunea ca o fiinţă permanentă, compusă dintr'o lungă serie de generaţii, căci pentru a-i înţelege adevărata semnificaţie, trebue s'o prelungim totodată în trecut şi viitor.

Infinit mai numeroşi decât vii, străbunii sunt de asemeni infinit mai puternici decât ei. Ei stăpânesc imensul domeniu al inconştientului, acest invizibil imperiu din care nasc toate manifestările inteligenţei şi ale caracterului. Prin strămoşi, mai mult decât prin cei prezenţi, un popor este condus.

Secol după secol, ei au creiat ideile şi sentimentele noastre şi ca efect, toate mobilele conduitei noastre.

Generaţiile trecute nu ne impun umai constituţia lor fizică. Ele ne impun de asemeni, gândurile lor. Cei de ieri sunt singurii stăpâni nediscutabili ai noştri.

De aceea, desbrăcaţi de egoism; Descătuşaţi de dorinţa de viaţă inutilă;

Să înţelegem, că fiecare poartă în el, mare sau mic, excepţional sau mediocru, o flacără, — flacăra temităţii naţiunii, pe care nu are dreptul, nici s'o ignoreze i mai puţin s'o pângărească.

Căci viaţa naţiunii depnide de conştiinţa şi de vrednicia fiecăruia dintre fiii ei.

Instiinţări pentru refugiati

Aurel Horobeţ-Vrăbiescu, licenţiat în teologie, originar din com. Plaiul Cosminului, refugiat în Germania în Octomvrie 1940, împreună cu sora sa Maria Horobeţ-Vrăbiescu, normalistă, caută pe tatăl lor Gheorghe Horobeţ-Vrăbiescu, factor poştal în pensie, originar din com. Plaiul Cosminului, jud. Cernăuţi, probabil refugiat ulterior, sau trecut în ţară cu transporturile din U. R. S. S.

Adresa: Aurel şi Maria Horobeţ-Vrăbiescu, 24/33/87, Bu. 3 Kreis-Ratibor o/s. Deutschland.

D. general Sichitiu, ministrul agriculturii, a vizitat jud. Teleorman, Olt şi Romanaţi

D. general I. Sichitiu, ministrul agriculturii, însoţit de d-nii: secretar general Horia Lazăr şi director C. Câlniceanu, a inspectat în zilele de 2 şi 3 Maiu jud. Teleorman, Olt şi Romanaţi

S'a constatat la faţa locului în mai multe comune, felul cum funcţionează comitetul de mobilizare agricolă, cum s'a făcut aprovizionarea cu seminţe şi care este stadiul însămânţărilor faţă de planul stabilit. Au fost inspectate instituţiile agricole: ocoale şi centre agricole, staţiunile experimentale, Camerele agricole.

In fiecare judeţ, d-nii prefecţi şi directori ai Camerelor agricole au expus situaţia lucrărilor agricole, arătând totodată şi greutăţile ce se întâmpină, precum şi lipsurile locale ce trebuesc împlinite. Intre alte dispoziţiuni date, d. ministru a atras atenţia asupra plivirei semănăturilor imediat după terminarea însămânţării porumbului; asupra cultivărei tuturor grădinelor şi locurilor virane, însămânţarea cu plante de nutreţ şi îngrijirea ce trebuie dată islazurilor.

La întâmpinările făcute în unele comune spre a se îngădui păşunatul în păduri, d. ministru a arătat sătenilor pagubele ce se aduc pădurilor prin păşunat, le-a făcut cunoscut că se admite cositul fânului din păduri şi i-a sfătuit să însămânţeze cât mai multe plante de nutreţ, singura soluţie care rezolvă lipsa islazurilor şi satisface întreţinerea vitelor, ajutând înmulţirea lor. Nu numai din islazuri se pot întreţine vitele şi mai ales cu furajele cultivate care le împlineşte lipsa de nutreţ, în timpul secetos.

Italia produce o cantitate de mătase care depăşeşte pe aceia a tuturor ţărilor europene impreună

Producţia Italiei de gogoşi de mătase pe anul 1940 a întrecut producţia tuturor celorlalte ţări din Europa împreună.

Producţia mondială de gogoşi de mătase s'a ridicat în 1940 la 505.284.550 kg. In anul 1939 această producţie a fost de 510.989.800 kgr.

Pe ţări producţia de gogoşi de mătase pe anul 1940 este următoarea: Franţa 580.000 kg.; Spania 315.273; Ungaria 460.000; Jugoslavia 7.455.622; România 230.000; Grecia 2.750.000; Turcia 2.800.000.

Până în prezent Rusia nu a comunicat datele ultimei sale recolte; se ştie însă că pe anul 1939 ea a produs 883.300 kg. de gogoşi de mătase.

Producţia Italiei pe 1940 este de 34.688.000 kg. ceea ce înseamnă că ea a depăşit simţitor totalul producţiei tuturor celorlalte ţări din Europa împreună. (Bit).

O importantă linie aeriană românească se inaugurează azi, Miercuri

Ruta Bucureşti-Braşov-Sibiu-Turda se va face zilnic intr'o oră şi 40 minute

O nouă linie aeriană, de o mare însemnătate economică şi patriotică, se va inaugura azi Miercuri, 7 Aprilie c.

Este vorba de realizarea unei noui legături aeriene ,atât de importantă azi, când deplasările cer timp mai mult ca oricând, o linie care să lege Bucureştii cu cele mai importante oraşe ardelene.

Subsecretariatul de stat al aerului, prin organele sale, studia de mult proectul societăţii „LARES" de a i se da în exploatare o linie care să întreţie în permanenţ contact centrul şi oraşele de peste Carpaţi şi, înlăturându-se unele restricţiuni, linia a putut fi însfârşit oficializată.

BUCUREŞTI-BRAŞOV-SIBIU-TURDA

Linia „Ardeleană" va fi exploatată pe ruta: Bucureşti-Braşov-Sibiu-Turda şi reprezintă, după cum am spus mai sus, un mare interes economic şi naţionalist.

Este întâia exploatare aeriană, pe această rută, şi faptul că între Turda şi Capitală s'a instituit o legătură aeriană asigură ardelenilor avantagii speciale.

După cedarea Clujului, Turda a devenit un important centru ardelean, astfel că viaţa economică şi culturală a prins un nou suflet acolo, unde până la tristele evenimente din anul trecut nu exista decât un oraş specific provincial. Apropierea Turdei de Bucureşti şi popasurile pe cari avioanele româneşti, rapidele Lockeed, le vor face la Sibiu — azi bastionul cultural al ţării, — şi la Braşov sunt detalii care se situiază până la nivelul unui eveniment de seamă.

Este dela sine înţeles ce enorme avantagii se oferă călătorului pe această linie, dacă considerăm numai simplul fapt că se înlesneşte unui bucureştean, bunăoară, să revie chiar în ziua deplasării, după ce a avut vreme, câteva ore, să-şi închee afacerile la Turda, sau celor din Turda, aduşi de nevoe în Capitală, să reintre chiar în aceiaşi zi în oraşul lor.

Un detaliu destinat să sublinieze mai mult importanţa acestei linii este iniţiativa maghiarilor de a organiza o legătură aeriană între Budapesta-Satu Mare-Oradia-Tg. Mureş ,asigurând contactul rapid şi zilnic al provinciei cu Capitala respectivă.

Linia Bucureşti-Braşov-Sibiu-Turda este un viguros răspuns organizării maghiarilor.

BUCUREŞTI—BRAŞOV IN 30 MINUTE

Socotim nimerit să arătăm că legătura dintre Bucureşti şi Braşov este întâia ce se face la noi şi că ea se va realiza în numai o jumătate de oră. Cam tot atât cât îţi trebue să ajungi în gara de Est, sau gonind automobilul, să atingi Snagovul...

Osebit de interesele practice pe care le satisface această legătură, ea deschide largi şi temeinice perspective turismului — căci, până acum, excursiile, spre Braşovul atâtor frumuseţi româneşti, nu se făceau decât cu trenul şi automobilul.

Sborul — afară de atracţia sa — oferă poezia pitorescului carpatin într'o măsură necunoscută încă decât celor puţini, care au avut norocul să sboare în curse speciale sau prin mijloace private.

Intre Bucureşti şi Sibiu, linia prevede legătura în 65 minute, adică, plecând dela Bucureşti la ora 16,30 avioanele „LARES" vor aterisa la Braşov la ora 17,05 pentruca, după un popas de 10 minute, după un nou sbor de 25 minute, să ateriseze la Sibiu.

Legătura între Bucureşti şi Turda se efectuiază într'o oră şi 40 minute şi, ca şi pe liniile internaţionale, se utilizează aceleaşi minunate avioane Lockheed de mare viteză şi confort.

Marele atribut al acestei legături şi de care trebue ţinut seamă este că linia funcţionează zilnic — afară de Duminică — şi că atinge punctele terminus, în cursul aceleeaşi zile.

CURSELE INCEP AZI, MIERCURI

Cursele pe ruta Bucureşti-Braşov - Sibiu - Turda încep azi Miercuri 7 Mai, după orariul stabilit şi asigură companiei „LARES", afară de succesul comercial, gratitudinea publicului care, acum mai mult ca oricând, ştie să se folosească de avantagiile utilizării avionului, deschizând, totdeodată, mari perspective oraşelor atinse de această linie.

Depăşind împrejurările care i-au stăvilit multe realizări, aviaţia română de transport lucrează rodnic pentru refacerea reţelei navigaţiei aeriene într'o măsură care să ne menţie pe planul fruntaş pe care am reuşit să ne situăm între organizaţiile similare internaţionale.

Iată acum şi itinerariul, orarul şi tarifele stabilite:

Linia 2120 Bucureşti-Braşov-Sibiu-Turda, frecvenţă zilnică fără Duminică; avion: Lockheed 10, începând dela 7 Mai 1941: 8.15 pl. Turda; sos 18.15; 8.30 sos. Sibiu; pl. 17.55; 8.40 pl. Sibiu; sos. 17.45; 9.10 sos. Braşov; pl. 17.15; 9.20 pl. Braşov; sos. 17.05; 9.55 sos. Bucureşti; pl. 16.30.

TARIF. Dus: *Bucureşti* spre: Braşov 900; Sibiu 1600; Turda 2200.
Dus-întors: 1620; 2880; 3960.
Ex. bag.: 7; 12; 16.
Mărf.: 9; 16; 22.
Dus: *Braşov spre:* Sibiu 700; Turda 1300.
Dus-întors: 1260; 2340.
Ex. bag.: 5; 10.
Mărf.: 7; 13.
Dus: *Sibiu spre:* Turda 600;
Dus-întors: 1080.
Ex. bag.: 4.
Mărf.: 6.
Turda-Arad, dus: 2100.
Dus-întors: 3780.
Ex. bag.; 16.
Mărf.: 21.

ORDONANŢELE ŞI RECENSĂMÂNTUL

Inscrierea cetăţenilor la băcănii şi măcelării, pentru procurarea alimentelor de primă necesitate, în baza adeverinţei de înscriere, la recensământ, pune în discuţie şi situaţia ordonanţelor ofiţereşti.

Soldaţi în termen, ei nu sunt trecuţi în foaia de recensământ a ofiţerului, deşi acesta îi procură hrana.

Dacă se raţionalizează alimentele o persoană în plus contează, nu pentru cheltuiala în sine, cât pentru posibilitatea procurării alimentelor suplimentare.

O soluţie echitabilă poate fi uşor găsită: înscrierea ordonanţelor pe fila de recensământ a ofiţerilor.

Sosirea in Bucureşti a orchestrei „Wiener Symphoniker"

Luni, au sosit în gara de Nord, venind dela Viena, prin Curtici, d-nii Hans Weisbach, director general al orchestrei „Wiener Symphoniker", Friedrich Dürauer, administrator general şi întreaga formaţie de instrumentişti ai orchestrei.

Oaspeţi muzicali ai „Filarmonicei" şi ai ministerului propagandei naţionale, distinşii muzicieni au fost întâmpinaţi la Braşov de d. Romulus Orchis, secretar al Filarmonicei, la Sinaia de d. prof. George Cocea, subdirector al Filarmonicei, iar în gara de Nord de d-nii George Georgescu, Cicero Pascu, inspector la ministerul propagandei naţionale, Gh. Drăghici, administrator al Filarmonicei precum şi de un mare număr de membri ai Filarmonicei care au făcut o cordială primire camarazilor lor din Viena.

Artiştii vienezi au împărtăşit celor de faţă foarte frumoasele impresii culese în cursul călătoriei, având prilejul să admire valea Timişului şi valea Prahovei în special, pe care le-au comparat cu cele mai pitoreşti colţuri ale Tirolului şi ale Semeringului.

„Wiener Symphoniker" va da două concerte la Ateneul Român, astăseară, Marţi 6 Mai, şi mâine seară.

Dăm încă odată programele acestor concerte, cu unele rectificări faţă de cele apărute zilele trecute. Iată versiunea lor definitivă:

Primul concert. Pfitzner. Uvertura la comedia muzicală „Käthe von Heilbronn.

Max Trapp. Simfonia V-a.

Bruckner. Simfonia III-a.

Al doilea concert. Reger. Variaţii pe o temă de Mozart.

Mozart. Concertul în re major. Solist: d. Bruckbauer, prim concert maistru.

Brahms. Simfonia IV.

Ultimele bilete se găsesc la Impressa, str. Câmpineanu, 4.

Dela oficiul central de control şi inspecţiuni al preţurilor

Oficiul central de control şi inspecţiuni al preţurilor din subsecretariatul de stat al aprovizionării face cunoscut următoarele:

Intrucât prin noul decret lege pentru activarea producţiei şi regimul preţurilor se prevede o nouă organizare a controlului şi constatării infracţiunilor, se anulează, pe data de 3 Mai 1941, toate delegaţiile de culoare verde date pe baza legii pentru reprimarea sabotajului.

Pe viitor, constatarea infracţiunilor se va face numai de organele prevăzute de noul decret-lege, publicat în „Monitorul Oficial" Nr. 102 din 3 Mai 1941, la art. 43 şi 44, care îşi vor stabili acest drept prin carnetele de identitate respective şi numai în limitele competenţei teritoriale.

Inspectorii şi controlorii ministerului economei naţionale, subsecretariatul de stat al aprovizionării, vor avea noile delegaţii de control de altă culoare decât acea verde de până acum.

Toţi posesorii delegaţiilor de culoare verde le vor depune, în maximum 24 ore, la autorităţile prin care le-au primit, iar acestea le vor înainta imediat ministerului economiei naţionale, subsecretariatul aprovizionării.